
STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

Director-Proprietar:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNA“

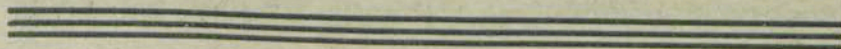
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:		REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: POIANA-SIBIULUI JUDEȚUL SIBIU
Pe un an	Lei 100	
Pe 6 luni	„ 60	
Exemplarul	„ 10	
Pentru reuniuni și instituții de orice fel, anual	„ 1000	

CUPRINSUL:

Am vrea și noi oierii...	<i>Nic. Muntean</i>
Decretul-lege pentru valorificarea lânii — — —	
Lacrimi (poezie)	<i>Maria Muntean</i>
Memoriul reuniunii oierilor din Loman- Alba	<i>P. Zămora</i>
Cuvântul oierilor domneșteni	<i>I. Bărboiu</i>
Paștile 1938 la Poiana-Sibiului și îm- prejurimi	<i>Fl. Vasiliu</i>
Pagina economică	<i>I. Dăncilă</i>
Pagina „Uniunii oierilor din întreaga țară“	* * *
Informațiuni	* * *

Am vrea și noi oierii...

Nic. Muntean.

„Aș vrea ca plugarii să fie încredințați, că ministerul este al lor, că la ministerul lor se muncește și că nu avem decât un singur țel și o singură grijă: prosperitatea agriculturii, care este prosperitatea țării”.

Așa și-a încheiat dl G. Ionescu Sisești, ministrul agriculturii și domeniilor — după cum scrie ziarul „Curentul” din 12 V. 1938 — conferința pe care a ținut-o în ziua de 9 V. 1938 la radio, asupra situației agricole a țării.

Declarația sărbătorească a dlui ministru a fost primită de bună seamă de toți plugarii țării cu îndreptățită satisfacție și suntem convinși, că vor avea marea bucurie și mulțumire de a putea constata aievea, că ministerul este al lor — cum se cuvine să fie — și că la ministerul lor se muncește precum interesele lor o cer și nevoile plugăriei impun.

Un ram al economiei noastre naționale, care a format principala, ca să nu zicem singura ocupație a poporului românesc dela nașterea lui pe aceste plaiuri și peste hotarele țării întregite și care a imprimat pecetea caracteristică a românilor a fost și este *oieritul*.

Oieritul este profesiunea strămoșească pe care o continuă și azi cu toate greutatețile, lipsurile și suferințele împreunate cu ea, o însemnată parte din fiii neamului nostru, *oierii*.

Oieritul este ocupația producătoare românească egală în importanță cu plugăria și mult mai însemnată decât multe, foarte multe alte ocupații.

Oierii sunt tulpina sănătoasă a neamului, care a rezistat tuturor furtunilor și din care s'au ramificat toate celelalte profesii românești.

Ei constituiesc profesiunea curat românească, sunt elita neamului nostru și mândria țării.

Infățișarea, firea, portul și întregul lor fel de viață îi deosebește mult de celelalte profesii.

Valoarea anuală a produselor oieritului românesc: miei, lână, brânză, carne și piei se cifrează la prea frumoasa sumă de Lei 5 miliarde.

Produsele căror profesii ajung această sumă, căci de întrecut, n'o întrece nici una măcar?!?

Valoarea anuală a grâului nostru nu ajunge la această sumă, iar a petrolului este mult inferioară.

Amintesc aceste două produse pentru cari statul a făcut și face multe și mari sacrificii.

Oieritul este o reală și mare bogăție națională și oierii un nesecat izvor de românism.

Cu toată importanța lor oierii și oieritul au fost în înțelesul adevărat al cuvântului *mașter tratați*.

Pentru intensificarea și cultura rațională a grâului țara a făcut mult.

Bani, mașini, sămânță, un întreg aparat de stat cu ingineri în frunte, școli inferioare și superioare, instituții precum sunt camerele de agricultură ș. a., au fost puse la dispoziția plugarilor — și bine s'a făcut — pentru îndrumarea și încurajarea lor și propășirea agriculturii românești.

Legi, regulamente fel și fel de dispoziții ajută și asigură normala funcționare și dezvoltare a plugăritului.

Cât privește petrolul a cărui valoare anuală este inferioară celei a oieritului amintim, că el a făcut și face obiectul unei întregi politici economice a statului.

Și câte ajutoare nu s'au dat și măsuri bune nu s'au luat pentru prosperitatea altor profesii cari nici compara nu se pot în însemnătate cu oieritul!

Cu toată această recunoscută valoare economică, — lăsând laoparte pe cea a oierilor, — oieritul a fost lăsat în grija sortii și a tuturor speculanților.

În afară de măsura generală luată pentru valorificarea lânii, — *idee a subsemnatului, devenită fapt tot*

la intervenția mea — ca în urmă să formeze un izvor de câștig nemeritat pentru Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole și toate centralele de cooperative — nici o altă măsură generală de apărare, încurajare și raționalizare a oieritului nu cunoaștem să se fi luat.

Congresele demne ale oierilor, lipsite de injurături și gălăgie ținute la Sibiu, Târgu-Jiu și Câmpulungul Muscelului în care s'au discutat cu tot bunul simț specific oierilor și cu toată competența toate problemele în legătură cu oieritul românesc au fost neluate în seamă.

Justele revindecări formulate în interesul oieritului și indirect în cel al economiei naționale generale au fost întâmpinate cu totală indiferență. Nimeni n'a avut timp și nu s'a dejosit să se ocupe de oieri și nevoile oieritului românesc.

Creșterea oilor, industrializarea laptelui, valorificarea lânii și a tuturor produselor, problema pășunilor și organizării lor au fost discutate, cuprinse în moțiuni și prezentate la timpul său — spre a lua măsuri — celor în drept.

S'a înființat și cooperativa oierilor ca mijloc de credit, aprovizionare și valorificare a produselor oieresti.

În congresele amintite s'a cerut înființarea direcțiunii oieritului, studierea și întocmirea unei legi a oieritului, care să soluționeze toate dezideratele oierilor și să rezolve întreaga problemă a oieritului. S'a cerut reglementarea impozitului, unificarea diferitelor taxe, despăgubirea celor păgubiți de urs ș. a.

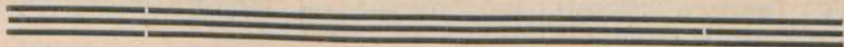
Până în prezent nici un semn îmbucurător!

Oierii trăiesc totuși în credința care nu i-a părăsit niciodată, că dreptate li-se va face și se vor lua toate măsurile de protejire, raționalizare și continuare a oieritului, astfel cum se procedează față de plugari și alte profesioni.

Indiscutabil fiind adevărul, că oieritul este un important ram al agriculturii nădăjduim, că dl ministru G. Ionescu Sisești, va binevoi a-l încadra efectiv și

activ în ministerul agriculturii făcându-l obiect al preocupărilor principale ale d-sale, căci am vrea și noi oierii să putem spune, că ministerul agriculturii este și al nostru, muncește și pentru noi asigurându-ne prosperitatea profesională și prin noi, a țării.

Nu se va mai neglija marele adevăr, că pe lângă valoarea economică a oieritului, oierii au fost și vor fi un nesecat izvor de virtuți românești.

DECRET-LEGE

pentru valorificarea lânăi.

ART. I. Nimeni nu poate cumpăra lână indigenă cu prețuri mai mici decât cele stabilite prin decretul de față, anume:

Lână merinos 77 lei pe kg.

Lână spancă 71 lei pe kg.

Lână țigaie 65 lei pe kg.

Lână țigaie de Cadrilater 53 lei pe kg.

Lână țurcană albă 40 lei pe kg.

Lână țurcană neagră 35 lei pe kg.

Lână codină 33 lei pe kg.

Uniunea Centrală a Sindicatelor agricole, Centrala Cooperativă de consum (M. D. G.), Centrala Cooperativă de Import și Export și Centrala Cooperativă de producție, aprovizionare și valorificare agricolă (Cecopava), prin unitățile și asociațiile lor, prin sindicatele de creșterea oilor, vor putea cumpăra lână la un preț mai mic cu până la 2 lei pe kg. decât prețurile de mai sus.

Din această diferență de preț, un leu se va vărsa Ministerului Agriculturii și Domeniilor în vederea creării unui fond pentru îmbunătățirea rasei și încurajarea creșterii oilor.

Din suma rămasă de lei 1, organizațiile menționate vor opri lei 0,50, iar lei 0,50 se va da Unităților și asociațiilor, cu ajutorul cărora se va colecta lână.

ART. II. Uniunea Centrală a Sindicatelor agricole, Centrala Cooperativă de consum, Centrala Cooperativă de Import și Export și Centrala Cooperativă de producție, aprovizionare și valorificare agricolă va cumpăra lână, prin organele stabilite la art. I, direct dela producători și în cantitățile rezultate din producția lor proprie.

ART. III. Toate fabricile care utilizează lână, cum sunt cele de postav, stofă de lână, pături, tricotaje, pălării, vatină, etc., precum și comercianții și exportatorii de lână de orice fel, își vor procura lână indigenă cu prețurile minimale fixate mai sus, pe bază de contracte ce vor încheia cu instituțiunile prevăzute la art. I, în condițiunile fixate de comisiunea prevăzută la art. IV.

Organizațiile însărcinate cu valorificarea vor livra lână comercianților și exportatorilor numai după ce trebuințele fabricilor din țară vor fi satisfăcute în întregime conform obligațiilor ce și-au luat.

Contractele se vor încheia până la data de 15 Iunie al fiecărui an.

Contractele încheiate pentru perfectarea lor vor trebui să aibă aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Contractele de mai sus, precum și acelea încheiate anterior în baza decretelor-legi, privitoare la valorificarea lânii, sunt scutite de orice taxe și impozite, timbrele facturilor ce se vor emite, privesc pe cumpărător.

Impozitul pe cifra de afaceri, datorit de producători, se va reține de către organizațiile însărcinate cu valorificarea lânii.

ART. IV. Pentru fixarea condițiilor contractelor, cât și pentru soluționarea definitivă a diferendelor ce s'ar ivi cu prilejul executării lor, se institue o comisiune care va lua pentru chestiuni de clasarea lânii, avizul Institutului Național Zootehnic. Această comisiune este compusă din: președinții sau delegații Uniunii Centrale a Sindicatelor agricole, Centralei Cooperative de consum (M. D. G.), Centralei Cooperative de Import-Export și Centralei Cooperative de producție, aprovizionare și valorificare agricolă, directorul Institutului Național Zootehnic, reprezentantul fabricilor de postav, directorul Direcțiunii Zootehnice și Sanitare Veterinare și delegatul Ministerului Apărării Naționale.

Comisiunea va lucra sub președinția ministrului agriculturii și domeniilor.

În lipsa ministrului, comisiunea va fi prezidată de președintele Uniunii Centrale a Sindicatelor agricole.

ART. V. Importul, fie direct, fie prin compensație, al lânii brute, de orice calitate, al firelor de lână, al zdrențelor și al oricăror alte materii ce intră în fabricațiunea ștofelor, postavurilor, tricotajelor, pălăriilor etc., se face numai cu autorizarea Ministerului de Agricultură și Domenii și numai de către fabricantii de ștofe, postavuri, etc., din țară, care vor prezenta certificatul organizațiilor însărcinate cu valorificarea lânii, dovedind că au încheiat cu aceste organizațiuni contracte pentru cumpărarea lânii indigene și au îndeplinit toate obligațiunile rezultând din aceste contracte.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate elibera certificate pentru importul lânii și al firelor de lână până la o cantitate de cel mult 500 kg., fără contractele prevăzute la art. III din decretul de față.

ART. VI. Fabricile specificate la art. III din decretul de față, care nu vor respecta dispozițiunile privitoare la valorificarea lânii, vor pierde avantajele date de Stat industriei naționale.

ART. VII. Nu vor fi admiși la licitații și nu vor putea, sub nicio formă, contracta furnituri de ștofe, postavuri, pături, tricotaje de lână, etc., pentru Stat, sau pentru instituțiile puse sub controlul Statului, decât fabricile care vor face dovada, prin certificatul eliberat de Ministerul de Agricultură și Domenii, că și-au procurat lâna indigenă prin organizațiile arătate la art. I, la prețurile minimale fixate conform art. I, al prezentului decret, și anume, 3 kg. lână brută pentru fiecare metru de postav contractat.

ART. VIII. Contravenienții la dispozițiunile prezentului decret se vor pedepsi, la prima abatere, cu amendă dela Lei 5.000, până la 100.000, iar în caz de repetare a abaterii, cu o amendă dublă și închisoare dela 1—15 zile. Amenda va avea în totdeauna un caracter penal, ea putând fi transformată în închisoare, în caz de insolabilitate a infractorilor.

În cazul când infracțiunea a fost comisă în numele unei societăți, de către cei ce sunt însărcinați, în virtutea unui titular oarecare cu direcțiunea, administrația sau reprezentarea acelei societăți, în afară de pedepsele personale ce vor fi aplicate, în conformitate cu dispozițiunile de mai sus, acelor reprezentanți sau însărcinați, societatea va fi și ea condamnată la o amendă civilă, dela 3—5 ori cuantumul amenzii aplicate reprezentanților sau însărcinaților acelor societăți.

ART. IX. Contravențiunile prevăzute în prezentul decret vor fi constatate prin proces-verbal, de către membrii parchetelor, poliției, jandarmii și ofițeri de jandarmi rurali, directorii serviciilor agricole județene, inspectorii administrativi ai Ministerelor de Agricultură și Domenii, Finanțe, Economiei Naționale, de pretori, medicii veterinari din serviciile Statului și funcționarii publici, delegați de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Procesul-verbal va arăta natura și circumstanțele infracțiunii, timpul și locul unde au fost săvârșite, precum și indiciile ce ar veni în greutatea celor presupuși culpabili; în el se va indica judecătoria de ocol respectivă, localitatea unde se află această instanță, ziua

și ora la care presupusul culpabil urmează să se prezinte pentru judecată, atrăgându-se atențiunea că o altă citațiune nu va mai primi dela instanță.

Copie de pe procesul-verbal, certificată de către organul constator, se va da infractorului sau reprezentantului său; dacă acesta refuză s'o primească sau nu este de față se va face mențiune de aceasta în procesul-verbal de constatare. În acest din urmă caz, judecătoria, primind procesul-verbal de contravenție, fixează termen de judecată, trimite imediat citația pentru înfățișare, la un termen ce, în niciun caz nu va fi mai îndepărtat de 15 zile dela data înregistrării lui la instanță.

Procesele-verbale întocmite de către agenții arătați mai sus, pot fi combătute înaintea instanței prin contra-probă.

ART. X. Infracțiunile prevăzute în acest decret, se judecă în primă și ultimă instanță, de către judecătoria de ocol a locului unde s'a comis infracțiunea, fără drept de opoziție, ci numai cu recurs la tribunalul locului. Termenul de recurs este de 5 zile dela pronunțare, când infractorul a fost prezent, sau 5 zile dela comunicare, când hotărârea s'a dat în lipsă.

Recurentul este obligat ca, prin petiția de recurs, sub pedeapsă de nulitate a recursului, să-și aleagă un domiciliu în orașul de reședință al tribunalului respectiv, să arate motivele de recurs, precum și să alătore cererii atât toate actele de care înțelege să se servească în instanță, cât și recipisa de consemnarea sumei la care a fost condamnat.

Judecata va avea loc întotdeauna de urgență și cu precădere.

Comunicarea sau citarea, când va avea loc, se va face pe cale administrativă la domiciliul contravenientului, dacă are un domiciliu real sau ales cunoscut, în caz contrariu prin publicarea extractului cărții de judecată sau a citației în Monitorul Oficial.

ART. XI. Agentul care a dresat procesul-verbal este dator să-l înainteze în termen de 48 ore judecătoriei competente, care va judeca pricina la data fixată prin însăși procesul-verbal constator al infracțiunii sau va fixa termen de judecată în cazul arătat în alin. 2 de sub art. IX.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate figura prin reprezentanții săi în ambele instanțe pentru a susține sancționarea contravențiunii; de asemeni este în drept a face recurs în contra cărții de judecată în termen de 5 zile dela comunicarea hotărârii judecătorești.

În caz de cerere a părții, fie pentru lipsă de apărare, fie pentru orice motiv, judecata nu poate acorda decât un singur termen, care nu poate fi mai îndepărtat de 10 zile dela acordarea lui.

ART. XII. Recursul contra cărții de judecată se depune la grefa judecătoriei.

În termen de 3 zile dela înregistrarea recursului, judecătoria este obligată să-l înainteze tribunalului local, care va fixa termen de judecată pentru cel mai târziu 15 zile dela primirea lui la tribunal. Emiterea citației și înmânarea ei se va face în modul arătat la art. X. alin. ultim.

Agenții administrativi, în toate cazurile, vor face înmânarea citațiilor sau a comunicărilor de îndată ce le-au primit și vor înainta dovada în 24 ore dela înregistrarea citației sau a comunicării. În cazul când survine achitarea după casare, recipisa de consemnare se va restitui depunătorului de către judecătorie cu viza necesară pentru restituirea sumei depusă la facerea recursului.

ART. XIII. Amenzile prevăzute în prezentul decret se încasează conform legii de urmărire și percepere a veniturilor publice, în interesul Statului.

Judecătoriile de ocol vor comunica Ministerului de Domenii, prin tablou lunar, soluțiunea dată contravențiunilor la acest decret.

ART. XIV. Instanțele judecătorești vor putea anula procesele-verbale pentru vicii de formă.

Referat către Consiliul de Miniștri.

Domnilor Miniștri,

Măsurile luate în trecut pentru valorificarea lânii au dat cele mai bune rezultate, asigurând crescătorilor de oi desfacerea întregului disponibil de lână aflat în țară, la un preț convenabil.

Împrejurările actuale și bunele rezultate din trecut împun continuarea acțiunii începute.

În acest scop a fost însărcinată o comisiune compusă din reprezentanții crescătorilor și fabricelor de textile, pentru a stabili de acord prețul și condițiunile de valorificare a lânii pentru anul în curs.

Văzând propunerile acestei comisii și examinând situația prețurilor internaționale, precum și perspectiva formării lor în

viitor, am stabilit pentru diferitele categorii de lănuiri următoarele prețuri minimale :

- Lână merinos lei 77 kg.
- Lână spancă lei 71 kg.
- Lână țigăie lei 65 kg.
- Lână țigăie de Cadrilater lei 53 kg.
- Lână țurcană albă lei 40 kg.
- Lână țurcană neagră lei 35 kg.
- Lână codină lei 33 kg.

Comunicându-vă cele de mai sus, avem onoare a vă ruga să binevoiți a semna alăturatul Jurnal al Consiliului de Miniștri prin care suntem autorizați a supune, spre semnare Majestății Sale Regelui acest proiect de decret.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor,

G. Ionescu Sisești

Ministrul Finanțelor,
Mircea Cancicov

Ministrul Economiei Naționale,

D. Constantinescu

Ministrul Justiției,
Victor Iamandi

Nr. 142.685.

1938, Mai 28.

Insemnări pe marginea decretului pentru valorificarea lăunii:

1. Cu valorificarea lăunii a fost încredințată Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole din București și mai toate Centralele cooperative, cari se interesează de oieri și oierit numai când e vorba de comision, din care nu știm cât se întrebuințează spre scopuri oierești.

2. „*Uniunea oierilor din întreaga țară*” a fost lăsată pe dinafară deși ideea, inițiativa și intervenția în legătură cu valorificarea lăunii îi aparține în întregime și cu toate că suma rezultată din comision intrată în casseria ei ar reveni tot oierilor sub diferite forme de încurajare, îndrumare și îmbunătățire a oieritului românesc, acesta fiind singurul scop al Uniunii.

3. Prețurile sunt reduse față de anul trecut, deși

cheltuielile au fost mult mai mari, aproape duble, fără ca să se procedeze la fel și cu prețurile postavurilor și altor lucruri lucrate din lână.

Scăderea operată se pare că a fost influențată de prețurile internaționale, care se spune sunt și ele mai reduse azi decât anul trecut.

Leacul ar fi fost oprirea totală a importului de lână, fire de lână și zdrențe până se cumpăra cu prețurile anului trecut toată lâna indigenă, căci cine știe dacă nu cumva și piața internațională se va înviora.

4. Din prețul minimal statorit se detrage de fiecare kgm. până la Lei 2, conf. art. I.

Lacrimi...

*Mi-e dor de lunca înverzită
Impodobită cu bujori,
Mi-e dor de codru și izvoare
De triluri de priveghetori.*

*S'aud vânt de primăvară
Printre frunze blând șoptind;
De departe, înspre seară,
Fluierul duios doinind.*

*Să iese luna și să 'mbrace
Intreaga luncă 'n vâlul său.*

*Apoi deodată dintre frunze
Să se desprindă chipul tău.*

Maria Muntean.

Memoriul oierilor din comuna Loman—Alba.*)

Comuna politică Loman și asociația locuitorilor ei „Reuniunea oierilor” uniți în gând și faptă venim cu cel mai profund respect a vă așterne toate ale noastre mari nevoi, rugându-vă a le asculta și în dreaptă bună voință a nu trece peste ele.

În partea de miazănoapte a Carpaților Meridionali, la poalele Munților Sebeș, înșirată pe crestele dealurilor este comuna Loman. Din de demultul veacurilor românești locuitorii ei s’au născut, au trăit și au murit în poienele munților și podoaba codrilor. Glasul mângâietor al pâraielor, murmurul izvoarelor, mugetul furtunilor și viscolul iernilor le-au fost și sunt frați buni de cruce. Opincă, cioareci, cojoc, căciulă, fluer și conștiința sănătoasă românească ne-au făcut cinstea și mândria noastră oierească. Blânda oaie ne-a fost singurul izvor de venit și ei îi putem mulțumi că am putut rezista greutăților trecutului și celor prezente. Am căutat de veacuri pășuni pentru dragile noastre oițe la munte și câmpie. La Sf. Constantin saltă munții de bucuria revederii stăpânilor lor, oieri. Sunet de clopote, blândețe de oaie și sihăstrie de cioban se contopesc cu frumsețea și măreția pe care o dau munților brazii, jîpul, jneapănul, poienele, izvoarele, șurlanele și stânile majestoase.

Colindând dela munte la câmpie și întors, ne-am depănat de veacuri firul vieții ocupându-ne cu creș-

*) Acest memoriu a fost înaintat dlui prefect al județului Alba.

terea oilor, cu oieritul. Pe lângă oi locuitorii comunei noastre au ținut vite cornute, cai și porci.

Lipsa cea mare, care ne împiedecă în continuarea ocupației strămoșești, de care nici gândi nu ne putem să ne despărțim, este *pășunea* pentru toate anotimpurile. Și nu atât lipsa de pășuni cât complecta lor lipsă de organizare stăruie să ne nimicească.

Simțind de un timp încoace cum tot mai tare ne strânge ștreangul, gata să ne sugrume, hotărât-am să ne prezentăm cu jalbă.

S'a interzis pășunatul în orice pădure, de orice esență și orice etate, precum și în toate plantațiile, căci se susține: *Oierii au distrus pădurile!* Ni-se aduce nedreapta învinuire, că noi am pustiit codrii. Suntem arătați ca singurii și cei mai mari dușmani ai pădurilor!

Respingând toate învinuirile ce ni se aduc întrebăm: De veacuri de când trăim în munți, câte păduri am exploatat, câte am tăiat noi oierii și câți ne-am făcut profesie din exploatarea lor? Nici unul. Dece? Fiindcă noi oierii în respectul ce purtăm pădurilor socotim păcat a tăia arborii verzi. Mai știm și aceea, că pădurile ne-au fost scut și adăpost în vremuri de restriște.

Afirmăm: Străinii le-au exploatat. Ei au introdus toporul devastator în pădurile munților noștri. Și dacă azi ele sunt nimicite, apoi aceștia le-au pustiit și nu noi. Nu lăsăm ca această pată să ne întine numele.

Lomănarii avem cca 1400 vite mari și 15.000 oi. Pentru tot acest număr avem 1621 ha. pășune în golurile munților: „Canciu și Cârpa”, cari se țin de ocolul silvic Cugir—Hunedoara, „Aușel, Bilele, Clăbucet și Măgura Hațegului”, cari se țin de ocolul silvic Petroșani—Hunedoara.

Suntem mereu povățuiți să reducem numărul oilor. Să ținem mai puține și să le hrănim mai bine și vom avea acelaș câștig. Credem și suntem convinși, dar este o limită sub care nu putem trece, căci ne tăiem craca existenței de sub picioare. Și nu vrem să plecăm cerșetori prin țară.

În afară de nevoia asigurării existenței traiului lomnării sunt nevoiți a ține atâtea vite de câte au nevoie, pentru a-și gănoi fânațele, căci altfel aceștia nu mai produc nimic.

Rugămintea noastră este ca să fim învoiți a pășuna în munți, precum și anii trecuți. Oierii lomnării își iau angajamentul să respecte cu strictețe dispozițiile ce se vor lua pentru apărarea plantațiilor tinere neadmise la pășunat. Trăim în credința bazată pe experiența de veacuri, că dacă oile pasc plantațiile rațional numai bine le face puietilor, pe cari altfel îi înăbușește iarba mare, care crește peste ei! Mult rău le fac și insectele, cari se cuibăresc în iarba mare.

Suntem neclintii în convingerea, că dacă problema pășunatului în munți și în general, ea ar fi studiată cu seriozitatea ce i-a o împune s'ar găsi calea dreaptă de a împăca interesele pădurii cu cele ale oierilor.

Și noi aceasta v'o cerem stăruitor!

Cuvântul oierilor domneșteni.

Cuvântare pe care a ținut-o dl I. Bârboiu învățător la 25 III. 1938, când dl președinte al Uniunii a fost la Domnești.

*Domnule Președinte,
Frați oieri,*

Timpurile ce străbatem, greutățile cu cari luptăm pentru a ne putea continua ocupația pe care-am moștenit-o din tată'n fiu, dușmanii oierilor cari se înmulțesc pe zi ce trece, toate ne îndeamnă ca dela mic la mare, ca și cel ce are 10 oi cu cel ce are 100, și mai multe să-și dea mâna, ca'n unire să putem înlătura o parte din neajunsuri, să ocolim pe cele cari se pot ocoli și să putem face față, acelor cu cari avem de luptat.

Cel dintâiu care-a văzut desbinarea mare a oierilor și care și-a dat seama că, urmând calea aceasta cu siguranță mergem spre pieire, spre distrugerea clasei oierești, care pe zi ce trece se împuținează, deși a fost o vreme când întregul popor românesc se îndeletnicea cu această ocupație, cum bine ați spus Dv. Domnule Președinte, că: „*neamul nostru e un neam de oieri*“; cel dintâiu zic, care-a văzut pericolul și-a dat semnalul de redeșteptare al acelor pe cari vitregia vremurilor și a oamenilor, caută să-i distrugă, a fost Dl Nicolae Muntean, vrednicul și neobositul nostru președinte, pe care avem cinstea ca astăzi să-l avem în mijlocul nostru.

Dv., Dle Președinte, ați văzut că numai în unirea oierilor, a tuturor oierilor din întreaga țară, stă salvarea lor, în unire stă întreaga propășire.

Și din dragostea Dv. prea mare, ce-o purtați oierilor, v'ați făcut un crez și o datorie, ca să n'aveți astâmpăr până ce nu veți vedea că și pentru oieri a răsărit soarele propășirii! Ați început să colindați țara 'n lung și 'n lat, chemând pe oieri la o viață nouă, pe acei din ale căror fluiere tot mai rar răsună doinele duioase în suit și coborât dela munte, în urma turmelor lor dragi. Ați început să cereți drepturi pentru acei, cari au păstrat acestui neam: credința, limba, portul, cântecele și obiceiurile.

Că ciobanii sunt acei, cari au păstrat aceste comori ale neamului românesc, cu cari azi toți ne fălim, s'a văzut destul de clar, cu ocazia ținerii celui de-al treilea congres oieresc în Câmpulungul—Mușcelului, care în ziua congresului îmbrăcase haină de mare sărbătoare.

Puține congrese de felul celui al oierilor din toamna anului 1937 ne-a fost dat și nouă și Câmpulungului să vedem.

Acei ce v'am văzut lucrând, Dle Președinte, am rămas uimiți de munca Dv. zi de zi și ceas de ceas, pusă în serviciul cauzei oierești. Tactul și priceperea Dv. în cele ce interesează breasla oierească, chipul civilizat în care s'au desbătut toate problemele cari interesează pe oieri și modul strălucit în care frații noștrii oieri din Ardeal au înțeles să reprezinte breasla oierilor, ne-au arătat îndeajuns că Dv. împotriva tuturor piedicilor, în piept cu îndârjita opunere a celor interesați, cari văd cu ochii cum le sboară gheșefturile făcute pe spinarea oierilor, ați izbutit să dați asociației pe țară a oierilor ce poartă denumirea de „*Uniunea Oierilor*“ adevăratul drum pe care trebuie să meargă.

Intorși în satele noastre, îmboldiți fiind de exemplul Dv. am căutat să ne punem pe lucru, acei ce-am

simțit ceva pentru cei cari în această țară se pot mândri cu'n trecut așa de frumos, și să căutăm să-i organizăm.

Primul pas pe Valea Râului Doamnei și cred că'n tot Mușcelul îl facem aici la Domnești.

Și pentrucă mulți din frații noștrii oieri, din cauza ocupației și a altor împrejurări independente de voia lor, n'au avut fericita ocazie să vă asculte convingătorul Dv. cuvânt în congresul dela Câmpulung, am căutat ca odată cu primul pas pe care reuniunea oierilor din Domnești îl face pentru înjghebarea ei, să dăm prilej tuturor de a Vă cunoaște și asculta, ca urmând sfaturilor și îndemnurilor Dv. să putem înființa aici o asociație oierească puternică, cât mai puternică, pentru binele și fericirea noastră a tuturor.

Mulțumindu-vă frumos, că ați dat ascultare rugămintei noastre, oierii din Domnești prin glasul meu Vă zic: — *Fiți binevenit în mijlocul nostru! Dumnezeu să vă dea puteri, ca să puteți duce lupta pentru câștigarea drepturilor noastre, până la triumful cauzei oierești.* Cu aceasta, reuniunea oierilor din Domnești, face primul pas spre organizare și o cât mai puternică înjghebare.

Dumnezeu să facă ca, sfaturile Dv. să pătrundă în sufletele aceloră către cari sunt adresate, pentru binele lor.

Inchei cu urarea: *Fiți binevenit la noi!*

Paștile 1938

la Poiana-Sibiului și împrejurimi.

Insoțit de neprețuitul tovarăș de excursii făcute la târgul de fete din muntele „Găina“, la „Mândra Parângului“ și „Masivul Retezatului“ în anii trecuți, inginerul silvic Emil Witting, marele și autenticul vânător, care a organizat expozițiile din București în anul 1935 și la Berlin în 1937 ca delegat al Statului Român împreună cu alții, scriitor de seamă în limba germană a trei cărți asupra gadinelor, viața și vânatul lor în Carpații noștri, precum și de cărți cu descrierea naturii și locuitorilor de toate națiile din țara noastră, cu obiceiurile lor, dintre cari cărți „*Hirtenfeuer*“ — Foc de munte ciobănesc — își așteaptă în primul rând traducătorul indicat și apoi celelalte, cari cuprind impresii de locuri și obiceiuri dela Gura-Râului unde am fost la învierea din 1937, dela sfîntirea de către I. P. S. S. Mitropolitul Bălan al Ardealului împreună cu Episcopii Colan al Clujului și Popovici al Oradiei a clopotelor Mănăstirii Sâmbăta în Mai 1937, dela Nedeia din Poiana-Muierii în Iunie 1937, fiind acelea de un real folos literaturii noastre, socotind, că prin astfel de tovarășii se ajută temeinic la închegarea și propășirea acestei țări și folosind experiența mai veche a conlocuitorilor sași în ce privește turismul și dragostea de natură,

pornim, ca turiști, din Sibiu — Piața Brânzii — cu autobuzul, Vineri după amiazi, ca să putem apuca în Poiana sluba „Prohodului“, dar șoferul ne întârzie oprind mai pe la toate cârciumile din drumul ce trece prin comunele Turnișor, Cristian, Săcel, Săliște, Galeș, Tilișca, de unde începe „Drumul Regelui“, care suind în serpentine străbate pitoreștile comune de munte Rodul, Poiana, Jina, de unde coboară în cătunul acesteia Dobra și apoi străbătând Șugagul apucă pe apa romanticei văi a râului Sebeș, prin Tău, Gura Prigoanei, lăsând la dreapta Șurianul cu iezerul lui de munte la peste 2000 metri înălțime și casa de adăpost din apropierea lui a Societății „Carpatine“, apoi „Vârful lui Pătru“, iar la dreapta acestora se înalță masivul Parângului. Dela Gura Prigoanei, *Drumul Regelui*, care este o îmbunătățire a vechiului drum strategic din timpul războiului mondial și unește Ardealul cu Vechiul Regat, trece prin punctele Oașia, Tărtărău, Tâmpa, Obârșia Lotrului, de unde suie la Păsul Urda, cea mai înaltă trecătoare dela noi la peste 2200 metri înălțime lângă vârful Păpușa și de acolo scoboară pe la Cărbunele, Rânca, Florile Albe, Fântâna Cocoanei, la Novacii Gorjului.

Ajunși la Poiana, odată cu seara, slujba Prohodului fiind terminată am poposit la cârciuma lui Ghișe.

După indicațiile localnicilor ne sculăm și asistăm Sâmbătă dimineața la ora 3 la aprinderea luminilor în cimitirul cu cruci dese și criptele fruntașilor satului din jurul bisericii de lemn „Din Deal“, veche de peste 150 de ani, unde slujește părintele Aron, care odată cu revărsatul zorilor iese cu Domnul Cristos și înconjurând biserica, poienarii, cu cei mai mulți bătrâni chipeși, niși de ani și în cojoacele lor mari și albe cu mâneci lungi, precum și tineretul, fruntașii satului, împreună cu poienărițele de toate vârstele în frumoasele lor costume și copii, toți cu luminile aprinse se îmbulzesc să treacă pe sub epitaful

„Mântuitorului lumii“, după care s'au îndreptat spre casă fiecare.

Despre aceasta am luat fotografia alăturată:

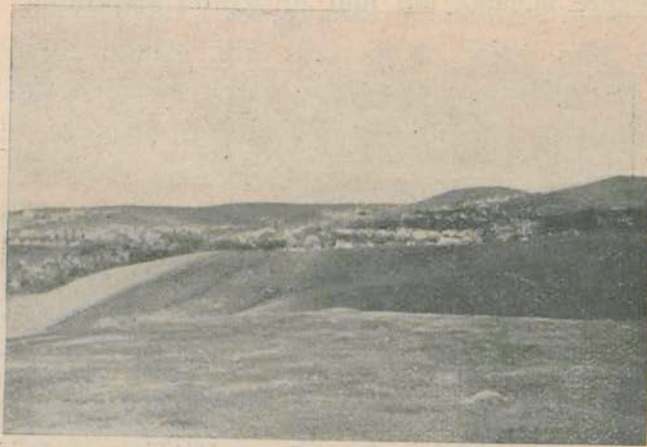
Eșirea dela biserica din Deal în dimineața Sâmbetei Paștilor 1938.

În restul zilei în tovărășia învățătorului Nicolae Muntean președintele oierilor din toată țara, ne-am suit pe „Ghilghiu“ deal plantat de curând cu brazi, spre podoaba satului acestuia de munte, așezat pe dealuri și văi la înălțime de peste 800 metri și ale cărei origini se pierd în negura timpurilor, înfiripat de ciobanii români ca refugiu de cotropirea străinilor și spre a fi mai aproape de munții, cu hrana și adăpostul oilor, indicând acestea obârșia daco-romană a neamului nostru.

Material pentru istoria acestei comune de peste 7000 locuitori este adunat de fostul învățător în Poiana, decedat tocmai în timpul acestui Paști, numit R. Vraciu, lăsând obligație testamentară fiulului său medic în Avrig să o întregască și publice.

Despărțiți de domnul Muntean ne-am suit pe vârurile Petriceaua și Măgura Poienii la peste 1000 metri înălțime și coborând prin frumosul Făget, unde poienarii

fac în fiecare an maiialul lor, din apropierea acestui loc am fotografiat vederea generală a comunei.

Poiana-Sibiului înălțime 853 m. Vedere generala luată de sub Făget unde se face maiialul poenarilor.

După aceasta ne-am abătut pe la casa fruntașului oier cu peste 1000 de oi, cunoscut nouă, Nicolae Nicoară, poreclit Mărcuțu, care împreună cu familia sa au căutat să ne arate omenia, pentru cinstirea casei lor. Se plâneau de greutățile ce întâmpină azi cu pășunatele și mai ales de oprirea de a se mai intra cu oile în vre-un fel de pădure, măsură pripită a autorităților, care desigur după o mai coaptă chibzuire o vor orândui după cum va fi mai bine.

Intorși la locuința noastră ne culcăm mai de vreme spre a ne putea scula pentru „Inviere“, care după obiceiul ortodox din Ardeal se slujește Duminică dimineața la ora 4, în Vechiul Regat la ora 12 noaptea, iar la catolici și luterani Sâmbătă la ora 6 seara.

Mergem la biserica cea cu adevărat mare și frumoasă luminată cu electrică din piața Poienii unde preotul Dobrotă, îmbătrânit în slujba bisericii, cu ginerele său, ies punctual cu „Invierea“ și după înconjurarea bisericii, ur-

mați de cântăreți cu praporii — steagurile bisericii — și de popor, toți cu lumini aprinse se opresc în ușa bisericii unde după citirea evangheliei „Invierii“ și cântărei „Cristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le“, au bătut de trei ori în ușile închise, cari s’au deschis spre a intra „Cristos — Impăratul Măririlor“.

În biserica ce se umple treptat cu popor, toți cu lumini aprinse, s’a ținut slujba Invierii, a cărei semnificație culminează în cuvintele filosofice din Evanghelia citită de ambii preoți, bătrânul din tâmpla altarului și tânărul răspunzând din fund: „La început era cuvântul și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era cuvântul“. În acest moment l’am fotografiat de sus dela locul corului la flacăra de magneziu, care luminând întreaga biserică, în mod neașteptat, a făcut uimirea credincioșilor ce ascultau smeriți în genunchi.

Interiorul bisericii mari din Poiana, luminată cu electricitate, luat cu magnezie în momentul când părintele Dobrotă citește în pragul altarului, Evanghelia de Paștile 1938: „La început era cuvântul și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era cuvântul“.

Au urmat cântările „Invierii“, mai toate cu refrenul „Cristos a Inviat din morți... veniți să bem beătură nouă

nu din piatră seacă, ci din isvorul cel fără de moarte gustați“, după care credincioșii, începând cu bătrânii, câte doi, s'au închinat la iconostas și s'au îmbrățișat, în semn de împăcare în această zi mare, după obiceiul dela rușii ortodoxi, dela care desigur l'au adus oierii poienari, ce cutreierau cu turmele lor până la Amur în fundul Rusiei dinaintea războiului mondial, care a apucat acolo pe mulți poienari, dintre cari întorcându-se câte unul povestesc grozavele frământări ce bântue colosul de popor de 180.000.000 oameni, din cauza cărora s'au sdruncinat vechile rândueli politice și sociale în lume.

Terminată după vre-o 3 ore slujba „Invierii“, în care timp zorile dimineții de primăvară, întârziată anul acesta au pătruns prin ferestrele bisericii umplând-o de lumina și mai semnificativă acum, după întunericul dinainte de Cristos, în urma împărtășirii cu sfintele Paști făcute din pâine muiată în vin, dând pentru ele ouă roșite de Paști încă din Vinerea Patimilor, în semn de vărsarea sângelui „Mântuitorului“ pentru răscumpărarea păcatelor omenirii, credincioșii s'au împrăștiat fiecare pe la casele lor, unde după postul ținut 7 săptămâni, au ciocnit ouă roșii zicând unul „Cristos a înviat“ și răspunzând celălalt „Adevărat c'a înviat“ mâncându-le împreună cu alte bunătăți de dulce, stropindu-le cu „băătură nouă“ și veselindu-se mai ales copii înoiți cu câte ceva de Paști, după care se joacă pe străzi și prin curți.

După o odihnă bună rudele și prietenii se vizitează și se cinstesc la masă întinsă, care ține tot timpul sărbătorilor. La aceia a Dnei și Dlui Nicolae Muntean am fost și noi invitați și ospătați.

Tineretul local și cei răspândiți prin toate colțurile țării la învățătură sau procopseală, veniți la locul natal cu prilejul celei mai mari sărbători a creștinismului, către ora 4 se îndreaptă și se adună la pavilionul de joc de peste

drum de Ghișe unde joacă jocurile naționale românești: învârtita, hațegana etc.

Aci am întâlnit intelectuali poienari ca Dl Dăncilă, asistent la Academia Agronomică din Cluj, cu studii serioase în străinătate și scriitor de seamă, — care precizează în special înființarea unei „Stâne model“ la „Obârșia Lotrului“, la revista „Stâna“ condusă de dl N. Muntean. Am mai văzut acolo pe medicul de circumscripție din Poiana, Dr. Eugen Dobrotă, care a făcut multe călătorii și le-a descris în diferite reviste și cărți, spunând că are terminat și un roman a cărei acțiune se petrece și prin partea locului, apoi am mai întâlnit pe învățătorul Ilie Munteanu, fratele, care a înființat și dirijează societatea română de turism „Munții noștri“ care are până acum organizate sau în curs de organizare stațiunile: Bistra, proprietatea Statului în munții comunei Jina, înființată de sașii din Sebeș-Alba, apoi Obârșia Lotrului, așezată pe teritorul județului Gorj, numită astfel fiind în apropierea lacului de munte cu păstrăvi mari „Călcescu“ din care isvorește apa Lotrului și a treia „Piatra Albă“ fostă graniță veche între Austro-Ungaria și România, unde se aflau grănicerii și finanții fostului imperiu, a căror locuințe se nizuiește societatea „Munții noștrii“ să le îmbunătățească spre a fi adăpost de vară și de iarnă pentru ski, fiind cea mai înaltă stațiune de acest fel la peste 1600 metri înălțime.

În Poiana mai există încă un pavilion de joc al meseriașilor, în afară de acel al oierilor arătat mai sus, la care al doilea pavilion am văzut, cu mâhnire, dansându-se jocuri de oraș, care nu se potrivesc nici decum cu localitatea și portul național ce a început și el să se modernizeze înlocuindu-se tradiționalele opinci, cu care se putea juca bine, apăsatele și iuțile învârtite, jocuri cari cer stabilitate în ritmul lor viori, ce nu se pot executa cu pantofi de lac și antilopă cu tocuri înalte.

Inserându-se, lumea s'a dus pe la casele fiecăruia, iar noi la locul nostru, unde ne-am culcat spre a putea să ne sculăm dimineața de vreme și a porni la drumul proiectat.

Din Poiana, pe sub Petriceaua, am plecat odată cu zorile spre Muntele Crinț, acum acoperit încă de zăpadă, proprietatea comunei Săliște, unde și-au făcut case și vile de adăpost mulți fii ai acelei comune fruntașe din Ardeal și după un drum de 4 ore în răcoarea dimineții și cântecul paserilor am poposit la cârciuma din această stațiune climaterică, unde am mâncat bine din sacii noștrii și am odihnit puțin.

Aci am luat și fotografia alăturată:

Vedere parțială din Crințul-Săliștei-Sibiului luată în trecerea din Poiana la Tilișca și Săliște în timpul Paștilor 1938.

Pe la ora 2 după amiazi am coborât pe drumul ce duce la comuna Tilișca, vestită prin brânzeturile ei bune, unde am vizitat casa națională cu sala de joc, cu puțini tineri, cu port și joc stricate de vântul modernizării, lucru ce am observat și în comuna Săliște, unde am ajuns sub seară.

La hotelul și cârciuma fruntașului săliștean Răcuciu am poposit noaptea și fiind oboșiți de drumul din ajun nu ne-a supărat cheful tinerilor locali, veniți din toate unghiurile țării, împânzite de acești harnici mărgineni, care chef a durat până la ziuă.

După spusele Dlui Răcuciu că, la o comună vecină Aciliu, fost pe vremuri săsească, iar acum curat românească și ortodoxă, se sfințește biserica cea nouă de către I. P. S. Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului, ne-am îndreptat acolo cu autobuzul.

În acea comună împodobită de sărbătoare cu arc de primire la intrare, cu verdeață și covoare pe la case mulțimea de popor din loc și comunele vecine au întâmpinat cu banderii (călăreți împodobiți) în frunte, pe I. P. S. S. care la ora 9 a răspuns de bine-venire și a oficiat după ritualul ortodox sfințirea bisericii, sau târnosirea, după expresia din Vechiul-Regat.

Despre aceasta am luat fotografia alăturată:

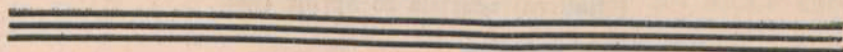

I. P. S. Sa Nicolae Bălan Mitropolitul Ardealului slujind în fața bisericii din Aciliu—Sibiu la târnosirea (sfințirea) acesteia 26 Aprilie 1938.

În biserică I. P. S. S. a ținut o lungă și pilduitoare predică arătând meritele celor ce au contribuit la înălțarea acestui sfânt locaș și îndatorând pe locuitori să o termine, prin zugrăvirea ei cu sfinți și scene biblice, cari vorbesc dela sine sufletului creștin.

După terminarea acestei festivități ne-am întors cu autobuzul prin frumoasele comune de munte Săliște, Vale, Sibiel, Orlat și Poplaca, a treia zi din Marțea Paștilor la Sibiu, plini de impresii frumoase și înălțătoare ce împărtășim cititorilor români, iar dl Vitting le va descrie pentru cei germani.

Florea Vasiliu.

Pagina economică

Primăvara rece și ploioasă a fost un mare rău pentru oierii noștri și chiar pentru plugari.

Lipsa de pășune a ridicat mult prețul nutrețelor cu toate acestea produsele oilor nu se caută și nu se plătesc așa cum ar trebui. O îndreptare se așteaptă dela zilele ce vor veni.

— La 13 Februarie, din acest an, s'a deschis la Gröbming în Stiria de Sus, cea mai modernă fabrică de fabricarea brânzeturilor din Austria, în prezența Ministrului Agriculturii. Incălzirea, precum și mânărea mașinilor se face numai cu curent electric.

— Comerțul exterior al Austriei cu lapte și produsele sale, a atins în anul 1937 valoarea de 23.603.000 schillingi sau cam 590.075.000 lei. A crescut față de anul 1936 cu 29⁰/₀, fapt pe care-l explică datorită înțelegerii comerciale bune, încheiată cu Germania.

Exportul a fost de 122.422 Hl. lapte și smântână, aproape în întregime în Germania; 346 vagoane unt, din cari 126 vagoane în Germania, 132 vagoane în Anglia și 52 vagoane în Italia; 478 vagoane brânzeturi, din cari 256 vagoane în Germania, 62 vag. în Franța, 60 vagoane în Italia, 55.4 vagoane în Statele Unite ale Americii, 32 vag. în Belgia, 8 vagoane în Cehoslovacia și 3 vagoane în Elveția; 60 vagoane lapte praf, din cari 53.2 în Germania și 5.7 vagoane în Grecia.

Cum se vede, principalul cumpărător a fost Germania, cu 66.5⁰/₀, Anglia cu 10.1⁰/₀, Italia cu 9.4⁰/₀, Statele Unite ale Americii cu 5⁰/₀, Franța cu 4.9⁰/₀, Belgia cu 2.8⁰/₀ și Cehoslovacia cu 0.7⁰/₀ din totalul exportului.

— Producția de unt a Irlandei în 1937 a fost de 38.528.000 Kgr. față de 43.114.000 Kgr în anul 1936.

— **Producția de brânzeturi a Canadei** a fost în 1937 de 57.760.000 Kgr., față de 53.105.000 Kgr. în 1936.

— **Lână din pește.** Unei societăți germane în frunte cu un profesor i-a reușit, în timpul din urmă, să fabrice lână din pești. Pe lângă lâna de oi, cunoscută, azi se mai găsește lână din lapte, din lemn și din pește.

— **Preț minimal pentru lapte în Elveția.** În Elveția, pentru promovarea lăptăriei statul fixează în fiecare an un preț minimal la lapte. Pentru susținerea acestui preț minimal al laptelui, statul a votat în anul în curs un credit de 15 milioane franci elvețieni sau cca 480 milioane lei.

— **Lână din lapte în Polonia.** De curând s'a inaugurat la *Pabjanice*, lângă Lodz, întâia fabrică din Polonia, pentru producerea de lână din lapte cu numele „Polana”. Inaugurarea ei s'a făcut cu mare fast în prezența membrilor guvernului.

— **Un credit de 480 milioane lei în Germania,** pentru promovarea creșterii oilor. Germania trece printre țările, cari importă anual mari cantități de lână. Pentru a reduce importul de lână a hotărât intensificarea creșterii oilor pentru producția de lână.

În acest scop, prin o lege din 3 Noemvrie 1937 se înființează un credit ieftin, ce se ridică la 12 mil. R. M. sau cca 480 mil. lei. Din acest credit 6 milioane R. M. sau cca 240 mil. lei sau pus la dispoziția crescătorilor de oi cu sediul în Berlin, spre a fi dați membrilor, cari vor să înființeze sau să-și mărească crescătoria de oi.

Procentul cu care se dau bani e de 2.7 R. M. Sumele se dau acelor ce vor să-și cumpere cel puțin 10 oi. Suma împrumutată e socotită după numărul oilor, ce vrea să cumpere crescătorul. Se socotește 30 R. M. sau 1200 lei, pentru o mieluță de 1 zi — până la 6 luni și 45 R. M. sau 1800 lei pentru o oaie între 6 luni și 5 ani.

Pentru berbeci se dau credite numai cu aprobare specială. Iată cum înțeleg conducătorii intervenția pentru promovarea și intensificarea creșterii oilor în Germania.

Și la noi *opriri* și necazuri, dar ajutor din nici o parte.

La 15 Mai, acest an, laptele și produsele lui au avut următoarele prețuri la Cluj:

Denumirea produselor	Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	24	32
Telemea	22—26	32—36
Brânză de burduf smânt.	—	—
Brânză de burduf nesmânt.	44	50
Cașcaval de Penteleu .	48	56
Cașcaval Grecesc . .	64	72
Caș de oaie	24—28	32—36
Liptauer	48	56
Brânză secuiască cal. I.	32	34
" " " II.	24	28
Emental	60-100	72-120
Edamer	62	70
Trapist	60	68
Unt de vacă	70—80	80—90
Smântână	40	44
Roquefort românesc .	250	280
Roquefort francez . .	360	400
Lapte de vacă	5	5

I. DĂNCILĂ.

Pagina Uniunii Oierilor din întreaga țară

„Uniunea Oierilor din întreaga țară“ n'a fost invitată să-și spună cuvântul în legătură cu valorificarea lânii, producția 1938.

În legătură cu decretul pentru valorificarea lânii, Uniunea atrage atențiunea oierilor că prețurile sunt minimale, ceea ce însemnează că sub cele fixate nu se poate cumpăra nici un fel de lână. În schimb decretul nu oprește pe cumpărători, nici pe oieri, să o cumpere sau vândă cu prețuri mai urcate decât cele minimale, ceea ce avem credința că s'ar putea obține prin o solidaritate de stâncă a tuturor oierilor în cadrele Uniunii lor.

Dacă fiecare oier ar fi subscris — și nu este târziu — cât mai multe cote la *Cooperativa oierilor*, ea ar fi fost azi și ar fi mâine în situația de a impune prețurile lânii și a altor produse, cumpărând o parte din ele și avansând celor lipsiți de bani, în contul produselor, sumele necesare, rezistând astfel fiecare până se vor plăti prețurile în raport cu importanța, cheltuielile de producție a lânii și valoarea mării industrializate.

Sumele investite în cooperativă și-ar fi adus câștigul înzecit și mai mult poate, prin diferența în plus a prețurilor ce credem că s'ar fi putut obține.

Am propovedit mereu prin grai și scris nevoia solidarității profesionale, ca să putem apăra cu succes toate interesele oierești, cari sunt multe și felurite.

Cine are urechi da auzit să audă!

În legătură cu problema pășunilor în păduri și plantații.

Este prea cunoscută oierilor ținuta și hotărârea pe care a luat-o Ministerul Agriculturii și Domeniilor de a opri cu desăvârșire pășunatul în toate pădurile, fără considerare la proprietarii lor, de orice etate și esență, precum și în toate plantațiile, începând chiar din primăvara acestui an.

Motivul pentru care s'a luat această dispoziție este, că vitele, deci și oile, distrug pădurile; așa se susține.

„Uniunea oierilor din întreaga țară“ și-a arătat lămurit și documentat punctul său de vedere în raportul *Problema pășunilor*

și organizarea lor, dezvoltat de președintele Uniunii, dl Nicolae Muntean, la al 3-lea congres ținut la Câmpulung Muscel.

În cele ce urmează vom arăta foarte pe scurt ce a făcut Uniunea pentru a convinge Ministerul Agriculturii să revină asupra hotărârii luate.

Uniunea și-a dat seama, că executată întocmai hotărârea luată, ea ar avea urmări dezastruoase:

1. Desființează o însemnată parte din oierii țării, și anume pe cei mai autentici, cari ies vara la munte, distrugându-le așezările — comunele — cuiburi de virtuți strămoșești și curat românism, durate de ei de sute de ani, și cari ne-au făcut cinstea și mândria neamului și a țării.

2. Nîmicește în bună parte oieritul, această ocupație strămoșească.

Pentru a împiedeca un adevărat dezastru social-profesional și economic, Uniunea a intervenit prin două delegații la minister.

O primă delegație compusă din d-nii: Preot I. Brote, președintele reuniunii oierilor din Rășinari-Sibiu, Ilie Dobrotă, primar al comunei Poiana-Sibiului și Bucur Podariu din Rășinari-Sibiu, a stăruit în zadar în zilele de 23 și 24 Martie 1938 să fie primită de dl ministru al agriculturii.

A doua delegație cu reprezentanți ai reununilor din Arad, Valdeeni-Vâlcea, Covasna-Treiscaune, Boița-Sibiu, Jîna-Sibiu, Poiana-Sibiului, Porcești-Sibiu, Râul-Sadului-Sibiu și Tilișca-Sibiu, prezentă în București la 17 Mai 1938 a fost primită în audiență în 18 Mai de dl secretar general al ministerului, Prof. Drăcea, care a dispus cu această ocazie ca în ziua de 23 la Arad iar în ziua de 25 Mai câte un delegat al ministerului să ia contact cu oierii la Sibiu și Covasna-Treiscaune.

Multe din reuniuni n'au răspuns invitației de a face parte din delegație și rău au făcut!

La Sibiu a fost delegat dl Ing. Horia Lazăr, directorul general al regimului Silvic, care a venit însoțit de dl Radulovici, director zootehnic.

Consfătuirea s'a ținut la prefectura județului Sibiu sub prezidiul dlui Prefect Colonel Mihail Cămărașu.

La ședință au luat parte d-nii: Ing. Suciu dela direcția silvică C. A. P. S. din Sebeș-Alba, Ing. Vasilie Broșteanu șeful Inspectoratului silvic Brașov, ing. agr. Traian Suciu Sibiianu șeful serviciului agricol al jud. Sibiu, Dr. Nicolae Popovici medicul veterinar

șef al municipiului Sibiu, Preot Ioan Hanzu președinte camerii agricole Sibiu, ing. insp. silvic Tișcă, ingineri silvici șefi de ocoale: Gh. Martinescu, Ion Andrei, Sandi Mircea, Remus Popovici, I. Nițescu, Karol Jaz și reprezentanți ai oierilor: Nicolae Muntean președintele Uniunii, Protopop Becicheri din partea com. Orlat, preot Florian din partea com. Racovița, Preot Ion Brote președinte, B. Podariu și B. Muntean din partea reuniunii din Rășinari, P. Zămora și Valer Alisie din partea reuniunii din Loman-Alba, Miron Ștefan președinte și Gheorghe Bucurescu din partea reuniunii din Șugag-Alba, Ilie Dobrotă și Dumitru Ghișe din partea reuniunii din Poiana-Sibiului, N. Brâncoveanu președinte, I. Hurdubelea, I. Brâncovean, Șerban Dragoș, Ilie Poplăcean și Hulea P. din partea reuniunii din Râul-Sadului, Simion Bârza P. Bota, V. Totoroga și M. Ciorogar din partea reuniunii din Tâlmăcel. Au mai fost reprezentate reuniunile din Boița și Jina-Sibiu.

A luat cuvântul dl Ing. director general Horia Lazăr, care a spus, în rezumat, cam următoarele :

„Guvernul actual lipsit de preocupări electorale și având în vedere numai interesele țării, este hotărât să oprească cu desăvârșire pășunatul în toate pădurile și plantațiile, stabilit fiind că vitele, deci și oile, au nimic și nimicesc pădurile.

Fiecare bucată de pământ își are rostul său pentru care și trebuie întrebuințată.

Amintește, că pentru pășunatul oilor statul a împroprietărit comunele cu goluri de munte, cari trebuiesc îngrijite pentru a corespunde scopului ce au.

Crede, că trebuie redus simțitor numărul oilor, care s'a mărit considerabil în ultimii ani.

Sușține, că nici unșii n'au admis pășunatul în plantații.

Întors la București — declară d-sa — voi raporta dlui ministru asupra doleanțelor dv. D-sa va decide“.

Ia cuvântul dl Nicolae Muntean, președintele Uniunii oierilor din întreaga țară, care într'o strălucită cuvântare a arătat :

1. Rolul oierilor în trecutul neamului și că prin continuitatea lor pe aceste plașuri oierii au asigurat drepturile sfinte ale românilor asupra gliei strămoșești. Tot ei ne-au păstrat comorile, cari ne constituiesc ființa, trecutul lor fiind însuși al neamului.

2. Importanța oieritului ca factor de producție în economia generală națională, a cărui valoare totală se urcă la circa 6 mi-

liarde lei, cu un venit anual de circa 5 miliarde lei; venit pe care nu-l ajunge nici o altă profesiune.

În continuare dl Nic. Muntean respinge ca nefondată acuzația cu care se cearcă a se întina obrazul oierilor, că anume ei au nimicuit pădurile, când prea cunoscut este adevărul, că străinii le-au distrus prin tăierile barbare.

Amintește cu numele plantații cari au fost păscute pe vremea ungarilor și cari azi sunt păduri de nepătruns. Ba și munți, cari tăiați, dar neplantați s'au reimpădurit singuri în termene până la 40 ani.

Cere să se facă experiență pentru a se constata câți puietri pier unde pasc oile și câți unde nu pasc.

Stăruie asupra nedreptății făcute oieritului prin faptul, că s'au împroprietărit cu goluri de munte comune, cari n'au avut și n'au oi să le pască, și numai din interese politicianiste.

Arată că Uniunea dela înființarea ei propoveduiește curățirea golurilor de munte, care nu se poate face însă decât în baza unui plan bine studiat și cu ajutorul material al statului. Până aceste goluri vor deveni pășuni în înțelesul cuvântului, să se dea voie în păduri și plantațiile dela câțiva ani în sus obligându-se oierii să respecte anumite dispoziții de protejire a puietilor. Cei cari nu se vor conforma să fie pedepsiți.

Pășunile țării organizate pot hrăni încă atâtea oi câte are țara.

Intreabă ce se vor face oierii, căci în golurile de munți, așa cum se prezintă ele astăzi, nu pot ținea nici 25% din numărul cu care sunt ieșiți la munte.

Aplicată întocmai hotărârea luată, are darul să facă cecece maghiarii n'au reușit: *Să desființeze sute de sate românești.*

D-sa citește apoi dezideratele oierilor luate la congresul din Câmpulung-Muscel în legătură cu problema pășunilor și organizarea lor.

De încheiere cere, că dacă din punct de vedere economic oierii nu mai contează, cel puțin din respect față de trecutul lor să li se asigure pășunatul ca și până acum.

Până la tipărirea revistei n'am primit un răspuns la intervențiile făcute.

Oieri! Uniți-vă, organizați-vă!

Solidaritatea este puterea cea mare, care asigură hotărât izbânda acțiunilor de interes general.

Calendarul Oierilor pe 1938 în afară de partea calendaristică este o carte plină de sfaturi și învățături privitoare la creșterea oilor. Astfel fiind, nu poate lipsi din casa nici unui adevărat oier.

Se poate comanda la Uniune, unde mai sunt un număr de exemplare nevândute.

Prețul Lei 20'—.

Subscrieți la Cooperativa Oierilor!

Când fiecare oier din cele 7 județe în cuprinsul cărora se întinde raza de activitate a COOPERATIVEI OIERILOR va fi pătruns de marea importanța a acestei organizații economice și va sprijini-o subscriind cât mai multe părți sociale de câte 500 Lei una, atunci se va schimba în bine situația generală a oierilor și a oieritului românesc.

Conducerea Uniunii și a Cooperativei Oierilor fac tot ce omeneste le stă în putință să promoveze interesele celor pe cari și-au luat greaua sarcină să-i apere și să-i reprezinte.

Cuvine-se ca fiecare oier să se întrebe: *Eu ce-am făcut pentru aceste organizații oierești?*

Casieria Uniunii confirmă primirea următoarelor sume:

Taxe de membrii a 25 Lei:

1. Dela Reuniunea oierilor din Poiana-Sibiului Lei 1275'—
 2. Dela Reuniunea oierilor din Loman-Alba,
pentru 25 inși Lei 375'—
 3. Dela Ion Tomescu, Băbeni-Bistrița-Vâlcea . Lei 25'—
- Restituiri de cheltuieli și diverse înțări Lei 1119'—

INFORMAȚIUNI

Culegeri din ziare.

„Foaia Poporului” din Sibiu scria în numărul său din 1 Mai 1938:

Comisia pentru valorificarea lânii.

Ziarele din București aduc știrea, că printr'o decizie a d-lui G. Ionescu-Sisești, ministrul agriculturii, s'a instituit următoarea comisie pentru valorificarea lânii: dl C. Garoflid, președinte; G. K. Constantinescu, directorul „Institutului de cercetări zootehnice”; I. Radulovici, directorul serviciului zootehnic-veterinar din ministerul agriculturii; Margulies, din partea fabricilor de postav; I. Ghețu, director la „Cecopava”, membri.

Se poate, oare, ca din această comisie să nu facă parte și un delegat al „Uniunii oierilor din țară?”

În ziarul „Curentul” din 22 Aprilie 1938 era publicată următoarea notiță:

Lâna țurcană liberă la export.

Ministerul de finanțe a comunicat eri vămilor că începând dela data acestei publicări s'a ridicat prohibiția la export a lânii țurcană și coajei de stejar.

În consecință, pe viitor, se va lăsa libere la export lâna țurcană și coaja de stejar, cu plata taxelor cuvenite și îndeplinirea formalităților în vigoare.

În ziarul „Curentul” din 11 Mai 1938 era publicat:

Exportul lânii tăbăcărești.

Ministerul de finanțe a comunicat eri vămilor că prin înaltul decret regal nr. 1569 din 1938, s'a ridicat — cu începere dela data acestei publicări — prohibiția la exportul lânii tăbăcărească, adică aceia care rămâne dela prelucrarea pieilor.

Exportul se va putea face numai pe baza ordinelor direcției vămilor, date în urma intervențiilor direcțiunii industriei din ministerul economiei naționale, prin care să se constate cantii-

tatea de lână tăbăcărească și tăbăcăria dela care provine aceeași cantitate.

Este bineînțeles că exportul lânei tăbăcărească se face cu plata taxelor și cu îndeplinirea formalităților în vigoare.

Ziarul „Timpul” a publicat:

Excluderea completă a intermediarilor dela furniturile pentru oștire.

Circulara ministerului apărării naționale.

Ministerul apărării naționale a trimis tuturor furnizorilor oștirii următoarea circulară:

În calitatea domniei voastre de furnizor al ministerului apărării naționale, aerului și marinei, am onoarea a vă aduce la cunoștință următoarele:

1. Ministerele apărării naționale, aerului și marinei au luat măsuri stricte ca pe viitor toate comenzile, în țară, de armament, materiale, aprovizionări de toate felurile necesare armatei, aeronautice și marinei să fie tratate direct de fabricanți, industriași sau producători.

Intermediarii, oricine ar fi ei, vor fi complet excluși dintre furnizorii oștirei.

2. Totodată fac cunoscut domnilor directori ai fabricilor, industriilor și stabilimentelor furnizoare ale armatei, aeronautice și marinei că am hotărât să rupem orice fel de tratative cu industriile care oferă șperțuri funcționarilor, sau nu anunță organele de resort atunci când li se cer comisioane.

Persoanele și industriile care practică asemenea obiceiuri vor fi șterse de pe lista furnizorilor ministerelor apărării naționale, aerului și marinei și excluse pentru totdeauna dela licitații.

3. Deasemeni aduc la cunoștința domnilor furnizori ai armatei, aerului și marinei că am luat măsură ca în cazul când diferite întreprinderi industriale, depășind anumite limite, vor mai cere ca anume persoane să facă parte din comisiunile de recepție, să fie imediat excluse dintre furnizorii oștirei, iar contractele să fie reziliate.

Nădăjduesc că apelul nostru va găsi o adâncă înțelegere și veți îndruma relațiunile întreprinderilor ce conduceți cu ministerele apărării naționale, aerului și marinei pe calea concurenței

reale și cinstite, singura care vă va asigura de acum înainte dreptul să figurați printre furnizorii oștrei.

Ministerul apărării naționale și ad-interim al aerului și marinei General de divizie.

Ziarul „Universul” din 8 Mai 1938 a inserat:

Evoluarea valorificării lânii.

Valorificarea lânii a făcut-o la început „Uniunea sindicatelor agricole”, în mod liber, pe baza de vânzări prin bună învoială către fabricile de postav, apoi cu ajutorul intervenției statului, la prețuri oficial fixate.

În anul 1934, spre a da un concurs mai larg producției lânii printr-o valorificare a ei, s’au luat unele măsuri prin jurnalul consiliului de miniștri nr. 2145/34 (M. O. 247/34), stabilindu-se că nu se mai dă nici-o autorizație de import de materii prime produse în țară fără un prealabil angajament pentru cumpărarea lor în condițiuni fixate de ministerul de industrie și comerț, de acord cu ministerul agriculturii.

În anul 1935, valorificarea lânii s’a făcut prin jurnalul consiliului de miniștri nr. 414 din 2 Martie 1935. Prin acest jurnal s’a dispus că importul lânii de tot felul se va face numai după ce fabricanții de postav vor dovedi că au semnat și executat contracte de vânzare a lânii indigene cu „Uniunea centrală a sindicatelor agricole” aprobate de ministerul agriculturii. Prețul lânii a fost fixat prin deciziunea Nr. 120.197 din 11 Iunie 1935.

În anii 1936 și 1937, valorificarea s’a continuat după aceleași principii (decretul regal Nr. 1304/936 și decretul regal Nr. 2311/937), fiind însărcinate, pe lângă „Uniunea sindicatelor agricole” cu valorificarea „Cecopava” și „Uniunea oierilor”.

Prin „Uniunea oierilor” nu s’a valorificat nici o cantitate de lână, iar Cecopava a încheiat contracte, în anul 1937 pentru o cantitate de 25.646 kgr. lână.

Pe baza acestor dispozițiuni s’a vândut la prețurile fixate:
1935 = 1.730.214 kgr. lână; 1936 = 1.947.521 kgr. lână;
1937 = 2.136.858 kgr. lână.

Prețurile au evaluat precum urmează:

	1933	1934	1935	1936	1937
Lână merinos	36	57,50	66	68	90
Lână spancă	30	52	60	62	82
Lână țigaie albă	30	47,50	55	57	75
Lână țigaie neagră	25	40	47,50	47	62
Lână țurcană albă	24	30	33	34	45
Lână țurcană neagră	20	28	30	31	41
Lână codină	15	23,75	27,50	29	38

N. R. Rostul acestei notițe înainte de întocmirea decretului pentru valorificarea lânii producția 1938 își are tâlcul său.

Unor susțineri asemănătoare cuprinse într'un articol publicat tot în ziarul „Universul” le-a răspuns președintele Uniunii oierilor prin revistă, anul V., Nr. 1.

În legătură cu notița de mai sus suntem autorizați din partea conducerii „Uniunii oierilor din întreaga țară” să publicăm:

„Uniunea oierilor din întreaga țară” a refuzat să ia parte la valorificare împreună cu societăți și instituții, cărora nu le recunoaște nici un merit în legătură cu această valorificare pe care ea a sesizat-o. *Idea, inițiativa și intervenția au fost ale Uniunii oierilor.* Uniunea Sindicatelor Agricole și Cecopava apar pe orizontul preocupărilor oierești numai când e vorba de valorificare cu comisioane.

Uniunea și-a fixat limpede și curajos atitudinea: *Ori i-se recunoaște dreptatea deplină sau nimic.*

Iată de ce nu s'a valorificat în condițiunile decretului trecut nici un kg. de lână prin Uniunea oierilor.

În ziarul „Timpul” am citit:

Doleanțele oierilor din munții Sebeșului.

Trebue să recunoaștem că, din ce în ce, condițiunile de viață ale crescătorilor de vite se îngreuiază, suprafața de pășunat micșorându-se tot mai mult, în urma întinderii celei cultivate.

La licitații prin cari se arendează toamna pășunatul de iarnă pe terenurile dela câmpie, se prezintă totdeauna un mare număr de concurenți, astfel că prețul arenzii crește în mod considerabil. În felul acesta rentabilitatea ocupației de oier este mult redusă față de trecut și de multe ori valoarea produselor abea acoperă cheltuielile de întreținere.

Dacă, însă, numai nevoia pășunatului de iarnă ar fi greutatea cu care luptă oierii, tot ar mai merge. Ei însă n'au deajuns loc pentru pășune nici vara, în cuprinsul munților, întrucât și acolo condițiunile în care se fac învoelile sunt mai grele. Codul silvic oprește cu totul pășunatul în pădurile tinere. Totuși, prin derogare dela dispozițiunile acestuia, în fiecare an ministerul a dat câte o decizie, prin care se permitea pășunatul cu oile pe marginile pădurilor și în unele plantații.

Anul acesta, însă, această învoire nu se mai dă.

Oierii din comunele dela poalele munților Sebeșului, au înaintat memoriu, în care își plâng povara care-i apasă, arătând strâmtoarea la care au ajuns, în urma măsurilor luate și cer celor în drept, să-și plece urechea la necazurile lor, după cum glăsuește memoriul înaintat de „Reuniunea oierilor” din Loman, permițându-li-se și de acum înainte pășunatul în păduri, ca și în trecut.

Ținând seama de aportul însemnat pe care această ramură de producători îl aduce economiei naționale, credem că cei în drept ar trebui să găsească neîntârziat o soluție, care să împace și nevoia de pășunat a oierilor și condițiunile necesare reimpăduririlor și dezvoltării plantațiilor. Reducerea numărului vitelor din lipsă de pășunat ar fi o pierdere, nu numai pentru breasla oierească, ci și pentru interesele românești în general.

„Curentul” din 7 Iunie 1938 a publicat:

Greaua situație a crescătorilor de vite din Bucovina.

Anul acesta ministrul de domenii, a interzis pășunatul vitelor în pădurile fondului bisericesc din Bucovina. Ordinul acesta ar fi fost un dezastru pentru sătenii. Intervenind I. P. S. S. Mitropolitul Visarion ca să se revină asupra acestei măsuri. Ministrul de agricultură, a admis să se întrunească sub președinția d-lui prefect de C.-Lung, un delegat al său și reprezentantul fondului bisericesc ca să studieze fiecare caz în parte la fața locului.

Comisiunea a lucrat mai multe zile și ca urmare inginerii fondului bisericesc, conducătorii de ocoale silvice, care au luat parte la lucrări, au îngăduit contra plată intrarea în pădure a numărului de vite hotărât de comisiune. Aflând de această înlesnire dl inspector silvic Boldur dela Cernăuți, care luase totuși

parte la ședințele comisiunii, a făcut cunoscut fondului bisericesc că nu tolerează pășunatul în pădure până ce nu se aprobă procese-verbale de către ministerul de agricultură.

Aflând despre acest lucru dl prefect al județului, lt.-col. Sever Al. Slătinescu, a luat contact cu ministerul de domenii, a obținut aprobarea propunerilor făcute de comisiune și deci revenirea la tradiționala îngăduință ca vitele cu lapte să continue a pășuna în pădurile fondului.

Membrii consiliului Superior economic.

Au fost numiți membri ai Consiliului Superior economic d-nii:

Constantin Argetoianu, membru al Consiliului de Coroană, ca președinte al Consiliului superior economic.

Constantin Garoflid, Președintele Uniunii Centrale a Sindicatelor Viticole.

Constantin Angelescu, Directorul General al Băncii Urbane.

Ing. Ioan Gîgurtu, administrator delegat și director al societății „Mica”.

Ing. Ion Bujoi, administrator delegat și director al societății Petroșani.

Victor Slăvescu, președintele Uniunii Generale a Industriașilor.

Eugen Savu, administrator delegat la Banca Națională a României.

Constantin Osiceanu, președintele Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie.

Constantin Sescioreanu, președintele Uniunii Camerelor de Agricultură.

Adrian Oțoiu, administrator delegat la Banca Națională a României.

Ion Vălută, președintele Camerei de Comerț, Chișinău.

Fritz Connerth, membru al Uniunii Sindicatelor Agricole.

Ion Flueraș, președintele Confederației Generale a Muncii din România.

Cu toată valoarea sa, oieritul nu este reprezentat în acest consiliu.

Ziare și reviste primite la redacție.

Arad: „Bravo”.

Brașov: „Ardealul”.

Braila: „Plutus”, „Plugarul”.

București : „Drapelul Nostru“, „Decalogul“, „România Alimentară“, „Graiul Poporului“, „Curierul Cooperator“, „Românizarea“, „Drumul Nou“, „Revista crescătorului de animale“, „Revista Laptelui“, „Tot“, „Revista Școlarilor“, „Sănătatea“,

Cluj : „Ofensiva Română“, „Erdélyi Gazda“.

Constanța : „România dela Mare“, „Foaia Plugarului“.

Chișinău : „Cuvânt Moldovenesc“, „Basarabia Creștină“.

Fălticeni : „Acțiunea Pomicolă“.

Fălticeni-Pocoleni-Baia : „Grădina Gospodarului“.

Gherla : „Scânteia“.

Odorhei : „Glas românesc în regiunea secuizată“.

Satulung-Săcele-Brașov : „Plaiuri Săcelene“.

Sibiu : „Foaia Poporului“, „Acțiunea“, „Sibiul“, „Glasul Dreptății“, „Oastea Domnului“, „Curierul Negustorilor“, „Curierul“, „Luceafărul“, „Landwirtschaftliche Blätter“.

Târgu-Jiu : „Gorjanul“.

Din partea Serviciului sanitar și de ocrotire al Municipiului Cluj am primit broșura; *Raport de activitate pe anul 1936*, de Dr. Petre Vlad, medic-șef al municipiului.

Și-au plătit abonamentul:

Lei 300.

BUCUREȘTI: Dumitru Ghișe.

Lei 270.

JUD. ALBA: Comuna Loman: Stancu Petru I. Alexandru.

Lei 220.

JUD. ALBA: Comuna Loman; Andrei Ion I. Irimie.

Lei 200.

JUD. ALBA; Comuna ȘUGAG: Gheorghe Bucurescu.

JUD. MEHEDINȚI: Comuna Isvoarele: Maria Russu.

JUD. SIBIU: Comuna Poiana-Sibiului: Ghișe Ion, Veronica

Dumitru 402.

TURDA: Ion Mănițiu.

JUD. VÂLCEA: Com. Vaideeni: Lazăr L. Apostoiu, Nicolae R. Băieșu, Petre P. Întorsureanu.

Lei 100.

JUD. ALBA: Comuna Loman: Pavel Zămora, Constantin Albescu. Comuna Șugag: Nicolae Bogdan Strâmbu.

JUD. ARAD: Comuna Zărand: Diac Pavel.

BĂRLAD: Lt. Mazăraș Pavel.

JUD. CALIACRA: Comuna I. G. Duca: Stoian Nicolae.

CONSTANȚA: Ion Marinescu.

CRAIOVA: Ilie Fântână.

JUD. GORJ: Comuna Cernădia: Anghel Flitan.

JUD. HUNEDOARA: Comuna Galați: Ciucurese Coman.

JUD. MEHEDINȚI: Comuna Titerlești: Ion Dobrotă, Dumitru Suciu.

JUD. MUREȘ: Comuna Subcetate: Nicolae Prică.

JUD. MUSCEL: Câmpulung; Herișan I. Petre.

ROȘIORII DE VEDE: Ognenovici H. Lazăr.

JUD. SIBIU: Comuna Apoldul de sus: Gheorghe Staicovici, inv.; Comuna Jina: Iacob Dănuleț, Ion Prode 428; Comuna Poiana-Sibiului: Nicolae Iovan 293, Ion Dobrotă 851, Dumitru Bozdog 106, Gheorghe Iancu 239, Nicolae Oprean notar, Dumitru Ghișe 959, Gheorghe Vonica 218, Traian Oprean 1013, Dumitru Ban 881, Nicolae Fântână 1324, Nicolae Vonica 651, Maniu Ghișe 905; Comuna Rășinari: Ion Vidrighin 698, Bucur Podariu 402; Comuna Râul-Sadului: Nicolae Brâncovean, Ilie Poplăcean 5; Comuna Tilișca: Ion Mihai.

JUD. TÂRNAVA-MARE: Comuna Rupea: Ing. Gh. Vulcan.

TÂRGU-MUREȘ: Nicolae Oprean.

JUD. TREISCAUNE: Comuna Brețcu: Ion N. Bejan, Vasile Bejan, Nicolae D. Stoica; Comuna Covasna: Ion Gh. Papuc, Gheorghe Gh. Papuc, Nicolae Timariu, Dumitru I. Olteanu, Ion I. Olteanu, Nicolae I. Furtună, Dumitru I. Furtună, Ion Muntean Fumea.

TURDA: Ion Vonica.

JUD. VÂLCEA: Comuna Vaideeni: Ivan P. Jinariu, Mihail St. Ștefu, Adam I. Samoilă, Ion I. Popescu, Mihail M. Vinereanu, Ion I. Danilescu, Constantin C. Rodeanu, Ștefan Șt. Roșianu, Constantin Păușescu, Dumitru I. Gheorghescu.

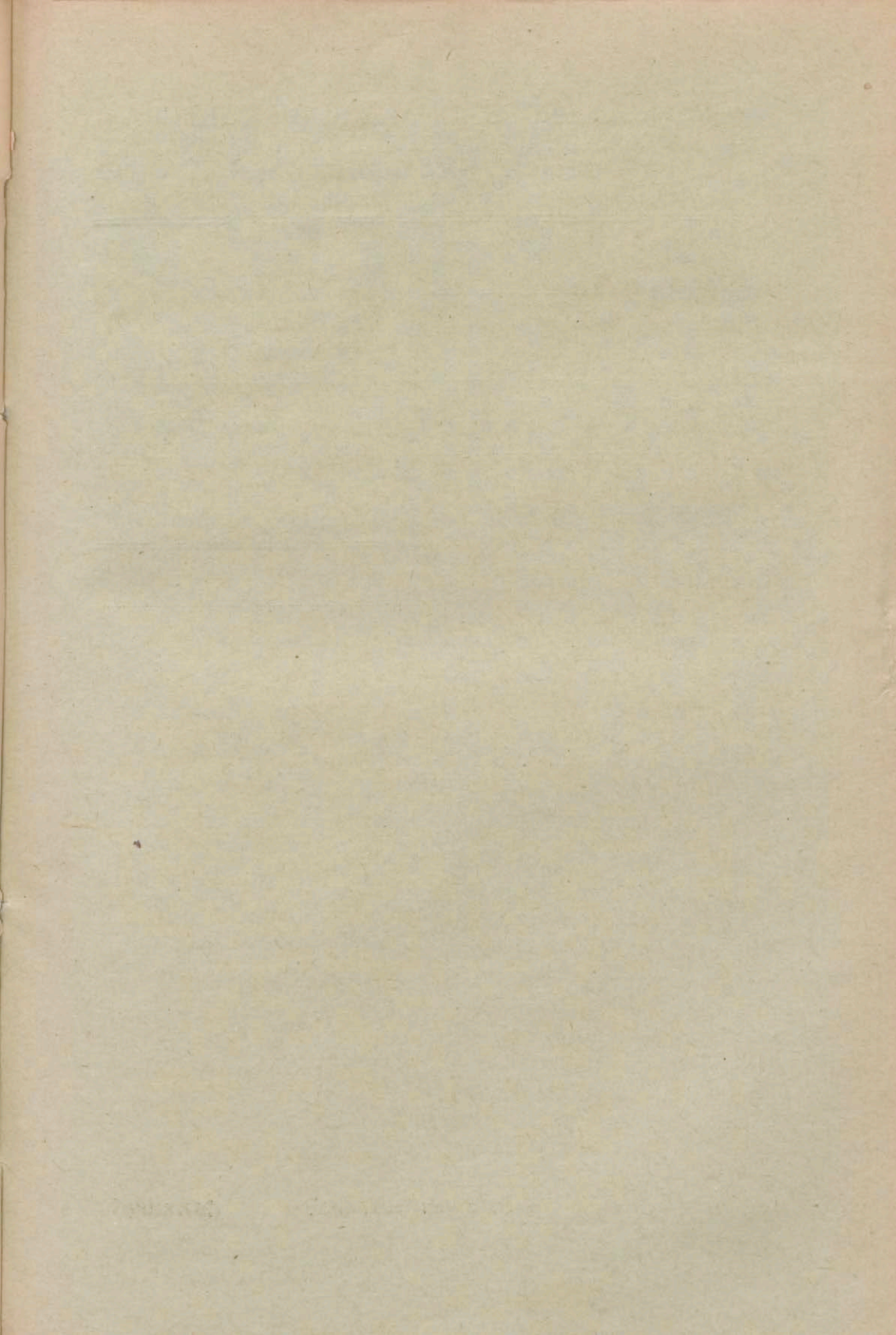
JUD. VLAȘCA: Comuna Mihai Bravu: Dumitru I. Șufană.

Lei 70.

JUD. SIBIU: Com. Poiana-Sibiului: Nicolae Fântână 600.

Cumpărați și stăruiti pe lângă toți oierii și cunoscuții dvsă-și cumpere și ei CALENDARUL OIERILOR PE 1938.

Plata abonamentului este o obligație de cinste și se achită înainte.

„STÂNĂ“

REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Director: NICOLAE MUNTEAN

Redacția și administrația: Poiana-Sibiului, jud. Sibiu
